

До членовете на Научното жури

СТ А Н О В И Щ Е

от проф.д-р Венцислав П. Стоянов за научните трудове на доц. Григор Найденов Григоров „Несъстоятелност „ и „ In International Encyclopaedia of Laws: Corporations and Partnerships, edited by Koen Geens. Alphen aan den Rijn, NL; Kluwer Law Internatiol, 2015,221p.ISBN 978-90-654-4946-7” „ по повод участието му в конкурс за професор по Гражданско и семейно право, обявен от ПУ „Паисий Хилендарски“, ДВ бр. 46/2017год.,област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление 3.6 Право

Уважаеми Членове на Научното жури,

За участие в конкурса доцент Григор Григоров е представил две монографии, независимо, че ЗРАСРБ приема за достатъчно да се

представи само един монографичен труд. Двете книги ще бъдат анализирани последователно.

Монографията „Несъстоятелност“ е издадена 2017г. е в обем на 467 страници, включително със списъка на използваната литература. Изследваният проблем е особено важен за търговското право, на което е посветена част четвърта от Търговския закон. /ТЗ/. Именно поради особеното си значение несъстоятелността е била обект на анализ в много съчинения, включително в монографии. Тези трудове са цитирани в книгата на доц.Григоров и тяхното присъствие не намалява стойността на неговото изследване. Както казахме въпросът е основен за търговското право,законът често се променя, съдебната практика следва тези промени и това прави книгата актуална и с важно практическо значение за студентите и практикуващите юристи.

Книгата е разделена в осем глави, като всяка третира отделен проблем от несъстоятелността. Глава първа е посветена на основните понятия за несъстоятелността и свързаните с нея дейности.В нея се прави и исторически и сравнителноправен анализ на института.Основните акценти са поставени върху участниците в производството по несъстоятелност – длъжник и кредитори , както и на органите и управлението на масата на несъстоятелността – съд по несъстоятелността, синдик, събрание на кредиторите , комитет на кредиторите и маса на несъстоятелността. Приемайки, че производство по несъстоятелност се открива по принцип за всички търговци, авторът обособява, на основание чл.612 ТЗ една група търговци, за които не се открива такова производство. Не е ясно защо се казва на стр.82 под линия, че в момента няма закон , който да установява държавен монопол върху определена дейност. Като такъв може да се счита Законът за безопасно използване на ядрената енергия ДВ бр.63/2002г., издаден на основание чл.18 ал.4 от Конституцията,в който е предвиден концесионен или разрешителен режим, на основание чл.18 ал.5 от Конституцията и в чл.14 от закона е посочен редът за предоставяне на концесия или получаване на разрешение за извършване на съответната дейност.

В глава втора се разглеждат материалните основания за откриване на производството по несъстоятелност. Темите, които се разглеждат в главата

са неплатежоспособност, свръхзадължнялост на капиталово търговско дружество, особени основания за откриване на производство по несъстоятелност и откриване на производство срещу неплатещ търговец или прекратен неплатещ търговец. Основният акцент в главата е поставен върху неплатежоспособността. Авторът, на основание чл.608 ал.1 ТЗ разглежда неплатежоспособността като фактическо състояние на обективна невъзможност на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения. Делението на задълженията на частноправни и публичноправни е от значение за възникване на неплатежоспособността, а когато това е породено от частноправни задължения – те трябва да произхождат от търговска сделка. Като добавим към това и съждението, че състоянието на неплатежоспособност не е пречка за длъжника да извършва търговска дейност можем да поставим под определено съмнение доколко неплатежоспособността е само фактическо състояние. Делението на неплатежоспособността на материална и правна, макар и да намира подкрепа в някои решения на съдебната практика няма съществено значение, тъй като материалната не е призната от закона като фактическо състояние, както в други случаи постъпва нашето законодателство – чл.68 и чл.69 ЗС, чл.15 ал.1 ТЗ. Тя може да се разглежда като икономическо понятие, но за правото това възприемане може да крие известна опасност, доколкото сред лицата овластени в чл.625 ТЗ да поискат откриване на производство по несъстоятелност на първо място е посочен длъжникът. Ето защо е добре да се говори само за неплатежоспособност, констатирана от съда по смисъла на чл.630 ал.1 т.1 ТЗ.

Глава трета разглежда откриването на производството по несъстоятелност. Темите, предмет на анализ са молбата за откриване на производството, решенията на съда по молбата и последиците от откриването на производството по несъстоятелност. Основен акцент в главата е поставен върху последиците от откриване на производството по несъстоятелност, защото решението, с които се открива това производство има незабавно действие.

Глава четвърта е посветена на установяване, запазване и попълване на масата на несъстоятелността. Разгледани са мерките за запазване на

масата на несъстоятелността, както и действията за попълване на масата. Значително повече внимание е отделено на втория раздел – попълване на масата на несъстоятелността.

В глава пета се анализира предявяването и приемането на вземанията. Предмет на анализа са предявяване на вземанията, приемането на вземанията и оспорване на одобрения от съда списък на приетите вземания.

Шеста глава разглежда оздравяването на предприятието на длъжника. Това е особено производство, уредено в глава четиридесет и четвърта на ТЗ и има за цел да продължи дейността на длъжника. Авторът посочва, че това производство е факултативно – то ще се състои само ако се предложи план за оздравяване и същевременно производството е несамостоятелно, защото неговото откриване предполага производство по несъстоятелност. Именно затова то трябва да се отграничава от оздравителните мерки за дейността на търговското дружество, които се предприемат преди откриването на несъстоятелността. В главата са разгледани въпросите по откриване на оздравителното производство, допускане на плана за оздравяване, действието на утвърдения план.

Глава седма е посветена на обявяването на длъжника в несъстоятелност. Темите, разгледани в главата са самото обявяване, осребряването на масата, разпределение на осребреното имущество, както и приключването на производството по несъстоятелност. Акцент в изследването е поставен върху разпределение на осребреното имущество.

Последната, осма глава разглежда извънсъдебното споразумение. В нея се анализират проблемите на самото споразумение, възобновяване на производството по несъстоятелност, както и възстановяването в права. Последното има предвид възможността длъжника да избегне неблагоприятните за него последици, свързани с обявяването на несъстоятелността.

Монографията завършва с Допълнение, в което са разгледани промените в ТЗ, ДВ бр.105/2016г. засягащи несъстоятелността.

Научното изследване „Несъстоятелност“ обхваща всички съществени въпроси на института. Неслучайно бяха разгледани всички глави, за да не остане съмнение, че важни въпроси от несъстоятелността са подминати. Езикът на автора е точен и ясен. Изложените тези са подкрепени с изобилна съдебна практика. Научният апарат включва всички значителни изследвания по темата, публикувани у нас и значителен брой чуждестранни автори. На моменти се чувства, че изказът е по-скоро повествователен, но едва ли би могло да се намери друг подход, след обект на анализ са около 150 текста от ТЗ. В книгата липсва уводна част и заключение, но те не са необходими, тъй като всяка глава обръща внимание на общите положение, а заключителни изводи присъстват във всеки отделен абзац. Монографията има и много приноси моменти като ще спомена само, че в нея се изяснява понятието „кредитори на несъстоятелността и се посочват основните принципи на производството по несъстоятелност.

Втората монография *Corporations and Partnerships* е публикувана през 2015г. в *International Encyclopaedia of Laws*. Тази монография е адресирана към чуждестранния читател и има за цел да го запознае с българското дружествено право и основно с уредбата на акционерното дружества. Изследването се състои от две части: първата е посветена на акционерното дружество и дружеството с ограничена отговорност, а втората разглежда останалите три търговски дружества, гражданското дружество и кооперацията. В това изследване също могат да се посочат приноси моменти – изясняването на понятието „капитал“ в АД, съпоставката между гражданското и търговските дружества и др. Монографията е издадена само на електронен носител.

Освен двете монографии доц. д-р Григор Григоров е представил и други изисквани от ЗРАСРБ документи, които му дават основание да участва в конкурса за професор. От представените справки, списъци и удостоверения се вижда, че доц.Григоров отговаря на формалните изисквания за заемане на академичната длъжност „професор“.

Заклучение

Представените монографии, едната от които е публикувана на хартиен носител, а другата на електронен, както и останалите документи отговарят на изискванията на чл.29 ЗРАСРБ, на Правилника за неговото прилагане на и на Правилника за развитието на академичния състав на ПУ „П.Хилендарски“ за заемане на академичната длъжност „професор“. Ето защо убедено препоръчвам на Научното жури да предложи на ФС на ЮФ при ПУ „П.Хилендарски“ доц. д-р Григор Найденов Григоров да бъде избран за професор по гражданско и семейно право в Юридическия факултет на Университета.

16.10.2017г.

С уважение:

проф. В.Стоянов